

عنوان مقاله:

نگرش به طبیعت در خانه های روستایی ایران

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی علوم و مهندسی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

کامل احمدزاده - دانشجویی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهاباد، ایران

خلاصه مقاله:

طبیعت دستاورد بهترین معمار یعنی خداوندگار است و همیشه توجه به آن در معماری و شهرسازی قرون گذشته یک اصل بوده است. عوامل طبیعی برای معماری و معماران سرچشمه الهام و منبع برای استفاده در فضاهای زیستی و معیشتی بوده است. امروزه با پیشرفت های صورت گرفته در عرصه های علمی و افزایش جمعیت و نحوه نگرش خاص به مسکن، با توجه به عوامل ذکر شده، ارتباط محیط مصنوع با طبیعت به کلی قطع با بسیار کم رنگ شده است. خاستگاه اتحاد بین معماری و طبیعت ریشه در تفکر ژاپنی دارد، بر عکس شیوه انسان غربی که درون و بیرون را متفاوت می داند انسان ژاپنی را واحدی تلقی می کند که شامل باغ و مسکن اوست و برای بیرون رفتن از خانه، انسان از مرزی نمی گذرد. باید متوجه بود انسان و محیط در فرهنگ های بومی نسبت به جوامع پیشرفته موفقتر بوده اند. پس باید به خاطر داشته باشیم که با تمام پیشرفتهای صورت گرفته در عرصه های مختلف صنعتی و علمی، در نهایت نیازمند محیط و طبیعت هستیم. پژوهش حاضر قصد دارد با در نظر گرفتن مطالب ذکر شده به بررسی ارتباط خانه های روستایی با طبیعت و بررسی نگرش خاص آنها، به آن بپردازد. لذا به وسیله مطالعات کتابخانهای و مرور ادبیات، باز تعریفی از معماری در پناه طبیعت صورت داده و سپس آن را مورد بررسی قرار می دهد. نتایج بیانگر آن است که این نوع معماری و نحوه شکل گیری آن میتواند به عنوان الگویی مورد توجه قرار گیرد و می توان اصول و انگاره های آن را باز آفرینی کرده و دوباره مورد استفاده قرار داد

کلمات کلیدی:

ارتباط، انسان و محیط، سکونت، طبیعت، روستا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/490579>

